

ning af klimasystemet, og af hensyn til fremtidige generationer.

På den anden side er det også en stor fordel, at vi i Danmark i høj grad bliver selvforsynende på energiområdet. Netop nu kan vi se, hvor afhængige vi som samfund er af de meget høje energipriser. Vi er et samfund i vækst, og det betyder et højt forbrug af energi. Derfor bliver vi nødt til at finde nye løsninger for vores energiforbrug.

Med den nye energiaftale, som et bredt flertal i Folketinget står bag, går Danmark forrest med en offensiv indsats, der omlægger vores energiforbrug, så vi i højere grad benytter os af vedvarende energi. Aftalen sikrer en reduktion af CO₂-udslippet og mindsker vores afhængighed af fossile brændstoffer. Med aftalen trækker vi på en lang række teknologier: vindmøller, elbiler og varmepumper, vi stiller nye krav til kraftværker og elselskaber og til måden, vi bygger huse på.

Folketingsåret, som om kort tid afsluttes, har været begivenhedsrigt. Vi står over for mange vigtige beslutninger i det kommende folketingsår. Økonomien skal holdes på sporet, vi skal forhåbentlig have vores forbehold til afstemning, og vi skal i hvert fald ikke give køb på vores værdier.

Kl. 15:20

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Jeg har følgende til korte bemærkninger: hr. Rasmus Prehn, hr. Villy Søvnal, fru Margrethe Vestager, fru Line Barfod, hr. Morten Bødskov, fru Astrid Krag, hr. Kim Mortensen, fru Pia Olsen Dyhr, hr. Jens Peter Vernersen og hr. Anders Samuelsen. Hvis vi er rigtig flinke ved hinanden og overholder taletiden, skulle vi nok kunne nå det. Det vil vi forsøge på. Den første er hr. Rasmus Prehn.

Kl. 15:21

Rasmus Prehn (S):

Det var jo ret slående, da man hørte statsministeren og også senere Venstres politiske ordfører, at der simpelt hen ikke var grænser for rosen til Dansk Folkeparti. Det var simpelt hen det mest fantastiske, og det var virkelig dejligt at have et samarbejde med Dansk Folkeparti. Til gengæld var det endnu mere slående, at der ikke var en eneste rose til Det Konservative Folkeparti. Altså, samarbejdet mellem regeringen og Det Konservative Folkeparti tager man åbenbart fuldstændig for givet.

Jeg kan forstå, at det heller ikke er den konservative politik, der bliver ført. Her for nylig, det var den 6. juni, var der ti konservative borgmestre, som virkelig gik til angreb på regeringen, og som gav udtryk for, at det jo simpelt hen er Dansk Folkepartis nidkære detailstyring over for kommunerne, der har fået lov til at sætte dagsordenen i dansk politik. Det er ikke Det Konservative Folkepartis politik, det er ikke friheden, det er ikke tilliden til kommunerne, der gør sig gældende.

Det er jo ret kradsbørstige udsagn, der kommer fra de ti konservative borgmestre: Styringen af kommunerne er absurd stram, og truslen mod lokaldemokratiet bliver større og større. Der bliver også sagt af den konservative borgmester i Odense, Jan Boye, at det lokale demokrati ikke kun er under pres, det er direkte truet.

Hvordan er det som konservativ politisk ordfører at være vidne til, at ikke alene får Dansk Folkeparti rosen, men det er åbenbart også dem, der fuldstændig sætter dagsordenen i dansk politik?

Kl. 15:22

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 15:22

Henriette Kjær (KF):

Nu er det sådan, at jeg har statsministerens tale på skrift, og statsministeren takkede så absolut Det Konservative Folkeparti for det gode samarbejde. Det er sådan, det fungerer. Så samarbejder vi med Dansk Folkeparti, og dem har vi et godt samarbejde med.

Jeg tror, at det er en meget klassisk konflikt, man ser mellem Folketinget, staten og kommunerne, og det er klart, at det er en meget aktuel debat lige nu, hvor vi er ved de indledende forhandlinger omkring kommuneøkonomien. Jeg kan huske, at da vi sad i opposition og Socialdemokraterne sad med regeringsmagten, havde vi også altid til afslutningsdebatten en håndfuld socialdemokratiske borgmestre, der var utilfredse med den politik, som den socialdemokratiske ledede regering førte, og det drog vi selvfølgelig også op i debatten.

Jeg tror, at man skal se det den måde, at kommunerne godt vil bestemme mere, og vi bliver til en vis grad nødt til at have fat i tøjlerne herindefra.

Kl. 15:23

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Rasmus Prehn for anden korte bemærkning.